

ХОРХЕ ЛУИС БОРХЕС СВИДЕТЕЛЯТ

Превод от испански: Румен Стоянов, 1994

chitanka.info

В обор, почти засенчен от каменна църква, сивоок и сивобрад мъж, проснат сред миризмата на животните, скромно дири смъртта, както някой дири съня. Денят, верен на обширни тайни закони, лека-полека измества и размесва сенките в бедното помещение; във са изораните земи и един ров, ослепен от мъртви листа, и някоя вълча диря в черната кал, гдето започват горите. Мъжът спи и сънува унесен. Зовът за молитва го пробужда. В английските кралства звукът на камбаните е вече един от подиробедните навици, но мъжът като дете е видял лицето на Водан, божествения ужас и ликуване, тромавия дървен кумир, обвесен с римски монети и тежки одежди, жертвоприношението на коне, кучета и затворници. Преди зори той ще умре и с него ще умрат и няма да се върнат последните непосредствени образи на езическите обреди; светът ще бъде малко по-беден, когато този саксонец ще е мъртъв.

Събитията, които населяват пространството и които стигат до своя край, когато някой умира, могат да ни дивят, но едно нещо или безкраен брой неща умират с всяка агония освен ако не съществува памет на вселената, както са се догаждали теософите. Имало е във времето един ден, който угасил последните очи, видели Христос; битката при Хунин и любовта на Елена умряха със смъртта на един човек. Какво ще умре с мен, когато аз умра, каква патетична или нетрайна форма ще загуби светът? Гласът на Маседонио Фернандес, образът на ален кон в пущинака на Серано и на Чаркас, пръчка сяр в чекмеджето на едно махагоново писалище ли?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.